

stændig militær Ordning i Henhold til dens Betænkning i Forsvarskommissionen og dens senere Forslag her i Tinget under Forsvarslovenes Behandling paa Finansloven. Men der kan endnu under disse Ord skydes ind den Forstaaelse, at man nok paa Finansloven kan føre igennem ikke at udføre de bestaaende Love. Men derimod forekommer det mig, at den Udtalelse, den højtærede Minister forud kom med, var af betydelig mere bindende Art, og det er ved den, at jeg mener, at vi dog ere naaede et virkeligt Skridt videre. Den højtærede Minister siger, at det er Ministeriets Standpunkt, at alle bestaaende Loves Konsekvenser af finansiel Natur maa og skulle og ville blive respekterede af Ministeriet paa Finanslovsforslaget. Saa siger han, angaaende Enkeltheder, hvordan det i det foreliggende Tilfælde nærmest skulde udføres, er det derimod, at Ministeriet forbeholder sig sin rent taktiske Frihed, men Lovens klare og tydelige Bestemmelser skulle opretholdes. Jeg kan tænke mig, at det i Praksis kan betyde dette, at man vil anvende noget mere eller mindre paa Bygning af Søforterne, man vil forbeholde sig at afgøre det af taktiske og andre Hensyn, idet man jo dér har en Periode af 8 Aar at løbe paa. Men i det Tilfælde, hvor de vedtagne Love bestemte, at i 1911—12 skal det og det Beløb anvendes, der vil det ogsaa blive anvendt.

Anderledes kan jeg i alt Fald ikke forstaa den højtærede Minister. Jeg lagde særlig Mærke til, at den højtærede Minister brugte Udtrykket, at det skal opføres paa selve Finanslovsforslaget. Det er altsaa den 4. Oktober d. A., at vi skulle have opført de Bevillinger, som de bestaaende Love nødvendiggøre. Med andre Ord, den 4. Oktober d. A. skulle vi uvægerlig have de 5½ Mill. til Rekrutlejre, de 1½ Mill. til Sømateriel og et Beløb, som nu ikke med samme Sikkerhed kan bestemmes, til Søforterne paa Finanslovsforslaget, hvis det da ikke ved et rent politisk Mirakel lykkes den høje Regering i Løbet af det halve Aar, som er til hin Dato, baade at vinde et Flertal i Folketinget mod Militærlovene og gennem en Landstingsopløsning, Grundlovskamp m. m. at forandre sit Mindretal paa 6 Mand i Landstinget til et Flertal. Sker dette ikke, maa vi uvægerlig den første Mandag eller Tirsdag i Oktober have de 7 Mill. til Rekrutlejre, Sømateriel og noget til Søbefæstningen. At dette Mirakel ikke vil ske, ved den højtærede Konseilspræsident særdeles godt, i alt Fald ved hans højtærede

Kollega Finansministeren det, idet han under Generaldebatten her sagde: Vi kunne naturligvis ikke forandre Forsvarslovene inden den 1. Oktober. Ere de ikke forandrede, skulle de respekteres, Lovens tydelige og klare Ord nødvendiggøre Opførelsen af mindst 7 Mill. til de af mig angivne Formaal.

Det forekommer mig nu, at vi have bragt Sagen saa vidt gennem de forskellige foreliggende Udtalelser, at vi endelig en Gang maatte kunne naa den hele og fulde Klarhed. Den høje Regering maa nu bekvemme sig til at sige sit bestemte Ja eller Nej til Spørgsmaalet, om disse af mig nævnte bestemte Bevillinger ville blive opførte paa Finanslovsforslaget for 1911—12 eller ikke, og da navnlig, om de 2 Bevillinger, som der ikke under nogen Omstændigheder kan viges ud fra, de 5½ Mill. Kr. til Rekrutlejre og de 1½ til Sømateriel, ville blive opførte eller ikke.

Konseilspræsidenten (Zahle): Der er et gammelt Ord, der skal komme Opdagelsespolitiet til megen Nytte, som siger, at Forbryderne ere tilbøjelige til bestandig at kredse om Gerningsstedet, og uagtet det er Grundlovsforslaget, der er til Behandling her, taler det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) dog bestandig om de af ham gennemførte, efter hans Mening yderst fordærlige Militærforslag, Militærforslag, hvis Gennemførelse vilde udsætte Landet for en Katastrofe og for den forfærdeligste Blodsudgydelse efter hans egne Udtalelser. Det er derfor ikke underligt, naar disse Forslags Konsekvenser kunne blive saa forfærdelige, som det ærede Medlem har skildret dem baade her den 12. Februar og i talrige Taler ude i Landet, at han da bestandig kredser om disse Forslag. Men det skal jeg ikke opholde mig yderligere ved. Jeg skal svare saa klart, som det paa nogen Maade er muligt, paa de Spørgsmaal, som det ærede Medlem har rettet til mig. Thi jeg har intet som helst at skjule.

Det ærede Medlem sagde først, at der var Mulighed for at fortolke adskilligt af det, jeg havde sagt. Min sidste Udtalelse til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) fandt det ærede Medlem fra Æbeltoft det mærkeligt nok muligt at fortolke. Men saa siger det ærede Medlem: Maa jeg da faa Svar paa det: Vil Ministeriet respektere Forsvarslovene, medens der kæmpes om dem? Ja, det vil Ministeriet; Ministeriet vil respektere alle Love, saa længe de ikke ere ændrede paa lovlig Vis. Ad administrativ Vej kunne